

توان انگیزشی مشاغل در کارکنان بخش مدارک پزشکی بیمارستان های آموزشی شهر اصفهان

سکینه سقائیان نژاد اصفهانی، صدیقه ترکی*، سوسن بهرامی

مربی، مرکز تحقیقات نشانگرهای اجتماعی سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

فوق لیسانس آموزش مدارک پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران

دکتری تخصصی مدیریت آموزشی دانشگاه اصفهان و پژوهشگر مرکز تحقیقات فناوری اطلاعات در امور سلامت، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران

چکیده

مقدمه: منابع انسانی از مهم ترین عوامل تاثیرگذار بر موفقیت و شکست یک سازمان است و انگیزه خدمتی به عنوان عاملی است که بر کیفیت و کمیت فعالیت سازمان تاثیرگذار است. هدف از این مطالعه، تعیین توان بالقوه انگیزش در کارکنان مدارک پزشکی بیمارستان های آموزشی شهر اصفهان در سال ۹۱-۱۳۹۰ خورشیدی بود.

روش بررسی: نوع پژوهش کاربردی و از دسته مطالعات توصیفی-پیمایشی بود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه کارکنان بخش مدارک پزشکی شاغل در بیمارستان های آموزشی شهر اصفهان، تشکیل دادند. ۱۲۷ نفر نمونه پژوهش با استفاده از روش سرشماری انتخاب شدند. جمع آوری داده ها در این پژوهش با استفاده از پرسشنامه ی ویژگی های شغلی Hackman and Cronbach's oldeham صورت گرفت که روایی محتوایی آن با نظر کارشناسان و پایایی آن از طریق محاسبه ضریب $\alpha(r = 0/84)$ تعیین گردید. پرسشنامه های تکمیل شده وارد نرم افزار SPSS (۱۸) گردید و تحلیل های آماری به صورت توصیفی (درصد فراوانی، میانگین، انحراف معیار و...) و به صورت استنباطی (MANOVA, Least Significant Difference) انجام گرفت.

یافته ها:

نتایج این پژوهش نشان داد که میزان MPS (MPS=Motivational Potential Score)، با نمره ۴۰/۶۶۵، در بین کارکنان بخش مدارک پزشکی متوسط می باشد و بین میانگین MPS برحسب واحد خدمت در بخش مدارک پزشکی، در بیمارستان ها تفاوت معناداری مشاهده شده است.

نتیجه گیری: یافته ها نشان می دهد که طراحی مشاغل در این شغل به گونه ای بوده است که این شغل تا حدود متوسط به خودی خود توانسته برای فرد انگیزه کارکردن فراهم نماید، لذا برای بهبود میزان توان بالقوه انگیزش، تلاش بالای مدیران همه سطوح بیمارستان ها، دانشگاه علوم پزشکی و بخصوص منابع انسانی را می طلبد.

واژه های کلیدی: انگیزش، توان بالقوه انگیزش، کارمند، بیمارستان